

J.K.M. Król Polski Leh XI Wojciech Edward I

MEMORANDUM do Prezydenta Białorusi

**Jego Ekscelencja
Prezydent Białorusi**

Szanowny Pan, Aleksander Grigorjewicz Łukaszenko

poprzez

Ambasadę Białorusi przy III RP

Szanownego Pana Ambasadora, Władimira Czuszewa

20 lutego 2020 r.

*Wielce Szanowny Panie Prezydencie,
Szanowny Panie Ambasadorze,*

W załączeniu przesyłamy na Panów ręce, jako załącznik, Memorandum pn. „Nowy Ład Europejski – NEO” z 10 stycznia 2019 roku – do wiadomości.

W Memorandum tym zawarliśmy Nasz królewski pogląd na sytuację geopolityczną w Świecie, ze szczególnym zwróceniem uwagi na brak formalnego zakończenia II Wojny Światowej, w postaci cywilizowanej Konferencji Pokojowej po II Wojnie Światowej, zakończonej sprawiedliwym traktatem pokojowym.

Informujemy również w tym Memorandum, o zamiarze otwarcia Konferencji Pokojowej kończącej II Wojnę Światową w dniu 18 stycznia 2019 roku w Gdańsku Oliwie na Ziemi Królestwa Polskiego, co też miało miejsce.

Jak można się było domyślić, żaden z adresatów Memorandum (USA, Niemcy, Rosja, Francja, Wielka Brytania, etc.) nie odpowiedział na Nasze zaproszenie.

Tym samym problem zakończenia II Wojny Światowej pozostał otwarty.

Musimy, więc sprawy wziąć we własne ręce, nie patrząc na innych.

W geopolityce występują ostatnio zauważalne naciski ze strony Chin, Rosji, USA (porządek alfabetyczny) na Białoruś, aby przeciągnąć ją na swoją stronę.

Królestwo Polskie widzi przyszłość Europy w remonarchizacji państw narodowych, jako antidotum na „kontrolowaną demokrację”, czyli na wasalizowanie państw Europy Środkowej wobec Chin, Niemiec, Rosji, USA, z ewentualną opcją kolejnej kontrolowanej międzysłowiańskiej wojny, w celu wyludnienia tych terenów na rzecz: Niemiec, Żydów i imigrantów.

W ramach III RP funkcjonujemy jako organizujące się Królestwo Polskie – alter państwo, nawiązujące do historii Polski, w której Królestwo Polskie jest oficjalnie notowane w historiografii Europy od 966 roku, a jeszcze bardziej precyzyjnie, od 1025 roku, czyli od koronacji Króla Polski – Bolesława Chrobrego.

W dniu 25 listopada 1795 roku, ostatni Król Polski – Stanisław August Poniatowski abdykował w Grodnie, kończąc ostateczny rozbiór polskiej, królewskiej państwowości na rzecz: Prus, Austrii oraz Rosji. Ziemie dzisiejszej Białorusi (wówczas wchodzące w skład Unii Polsko-Litewskiej) przypadły na rzecz Rosji, kończąc dzieje Unii Polsko-Litewskiej (z ziemiami dzisiejszej Białorusi).

Niedawno, bo 20 stycznia 2020 roku obchodziliśmy 700 rocznicę koronacji Władysława Łokietka na Króla Polski, który zjednoczył Polskę po 182 latach rozbicia dzielnicowego.

Przypominamy w tym miejscu postać Jarosława Mądrego (978–1054) – Wielkiego Księcia Rusi Kijowskiej oraz Daniela Halickiego (1201–1264) – od 1253 roku Króla Rusi, który zjednoczył Ziemię Ruską po rozbiciu dzielnicowym w roku 1054.

Syn Daniela – Lew I Halicki (Daniłowicz) wspierał Władysława Łokietka w walce o tron polski. Wynikało to z polityki dynastycznej Łokietka.

Otóż brat Władysława Łokietka – Siemowit dobrzyński zaślubił Anastazję – córkę Mściława, wnuczkę Daniela Halickiego.

Z kolei syn Lwa I Halickiego – Jerzy I Lwowiec poślubił w 1290 roku siostrę Władysława Łokietka Eufemię.

Mariaże te pozwoliły Łokietkowi najpierw walczyć (po śmierci zamordowanego w roku 1296 Króla Polski – Przemysła II) o tron polski z Wacławem II, a następnie przetrwać panowanie w Polsce tegoż Wacława II (jednocześnie Króla Czech) w latach 1300–1304.

Prawdopodobnie, w latach 1300–1304 Łokietek przebywał na dworze, swojej siostry Eufemii, znajdując się pod protekcją Książąt Ruskich – Lwa I i jego syna – Jerzego I.

Należą się za to podziękowania dzisiejszej Białorusi.

Królestwo Polskie przetrwało dłużej niż Królestwo Rusi, niemniej wspólnie podzieliliśmy w XVIII wieku los zaboru rosyjskiego.

Prodrożona w 1918 roku Polska, a w 1991 roku Białoruś mają wspólną historię, choćby poprzez wygraną Bitwę pod Orszą w roku 1514, stoczoną pomiędzy zjednoczonymi wojskami polsko-białorusko-litewskimi z Moskwą.

Wiele zawdzięczamy samej Białorusi, choćby 1 Front Białoruski, który odzyskał dla Polski Pomorze w roku 1945.

Z Ziemi Białoruskiej pochodzi wielu poetów, pisarzy, muzyków, identyfikujących się z Polską.

Mamy jakby wspólny korzeń, ale różne konary.

Być może, jedni bez drugich nie potrafimy przetrwać!

Jeden konar łatwo złamać, ale dwa, już trudniej.

Stąd nasza propozycja, by zastanowić się, czy nie korzystnym dla stabilizacji sytuacji w Białorusi, byłoby wydzielenie z Białorusi terenu dla wskrzeszonego Królestwa Polskiego w Grodnie i okolicy Grodna (utracone Ziemie II RP), jako załączek niepodległego odrodzonego Królestwa Polskiego, pragnącego zachować neutralność polityczną wobec Wschodu i Zachodu, a skoncentrowanego na budowie słowiańskiej wspólnoty, roboczo nazywanej Międzymorzem?

Logiczne, że celem głównym Królestwa Polskiego jest remonarchizacja III RP w Królestwo Polskie.

Proponujemy rozmowy, najpierw z Ambasadorem Białorusi Szanownym Panem Ambasadorem Władimirem Cuszowem, na temat przyszłości Białorusi i Królestwa Polskiego z opcją stworzenia na Ziemi Grodzieńskiej załączka Królestwa Polskiego, z jednoczesnym wskrzeszeniem Królestwa Białej Rusi.

Rada Królestwa Polskiego z Hetmanem Wielkim Koronnym – Hetmanem Janem Gustawem Grudniewskim – opowiedziała się za budową załączków Królestwa Polskiego na Ziemi Grodzieńskiej, czyli tam, gdzie zakończyło swój żywot Królestwo Polskie w XVIII wieku i gdzie rezydował ostatni Król Polski Stanisław II Poniatowski, a wcześniej Król Polski Stefan Batory, z jednoczesną budową Królestwa Białej Rusi, które w ramach wzajemnego porozumienia jesteśmy w stanie uznać i popierać, tak w odrębności jak w Unii Polsko-Białoruskiej, w zależności od wyboru Białorusi.

Mamy nadzieję, że Białoruś życzliwie pamięta panowanie Króla Polski Stanisława Leszczyńskiego.

Jesteśmy gotowi, warunkowo, na zasadach wzajemności i poszanowania swoich praw i Ziemi oraz religii rzymsko-katolickiej i prawosławnej, uznać

Króla Białej Rusi, wskazanego przez Aleksandra G. Łukaszenkę lub Radę Republiki.

Naszym Pełnomocnikiem w tej sprawie jest Szanowny Pan Ryszard Łuczak – Podkanclerz Wielki Koronny, który odpowiada za przekazywanie Naszych Listów, uzgadnianie terminów spotkań, ceremoniału, precedencji, etc.

Dano 20 lutego 2020 roku w Myszkowie na Ziemi Królestwa Polskiego, w Piątym Roku Naszego Panowania.

Z wyrazami najwyższego szacunku,

Wojciech Edward Leszczyński – Wojciech Edward Rex Poloniae et Lehae

